

Intro

Maria Quist

We kunnen terugkijken op een roerig jaar. Sinds we begin 1994 een landelijke club werden, bereikten ons uit het hele land berichten over vervolging van roofvogels. En dat wat we binnen krijgen, is slechts een klein deel van wat er in werkelijkheid gaande is. Exacte aantallen zijn moeilijk te geven, maar het moet om duizenden gevallen van vergiftiging, afschot, klemmen en nestverstoring per jaar gaan. We realiseren ons dat roofvogelvervolging omvangrijker en intensiever is dan we ooit voor mogelijk hebben gehouden. Sinds 1936 zijn roofvogels beschermd, maar ze worden anno 1995 nog steeds uitgeroeid als onkruid. Dergelijke praktijken horen in dit land en in deze tijd niet langer thuis. Op initiatief van Natuurmonumenten is op 14 november jongstleden, in samenwerking met Vogelbescherming Nederland en de Werkgroep Roofvogels Nederland, een campagne *Stop de moord op roofvogels* van start gegaan. Doel: het onder de aandacht van de Nederlandse bevolking en politiek Den Haag brengen van de wijze waarop de roofvogels in Nederland worden vervolgd. Dit alles uiteraard om een einde aan deze vervolging te maken. Er ging een brief naar minister Van Aartsen met drie wensen:

- (1) betere faciliteiten voor onderzoek naar de doodsoorzaken van onder verdachte omstandigheden dood aangetroffen roofvogels,
- (2) strengere straffen voor roofvogelmoord,
- (3) geen jacht meer in natuurgebieden.

Voor punt 1 kan worden verwezen naar het artikel van Jan Schipperijn in deze Takkeling.

Ook strengere straffen, zoals genoemd in punt twee, zijn geen overbodige luxe. In het verleden was de maximale straf een geldboete van 500 gulden. Sinds april 1994 valt roofvogelvervolging onder de economische delicten en is de straf een geldboete van maximaal 25.000 gulden of een gevangenisstraf van maximaal 2,5 jaar.

Aangezien de relatie tussen jacht en roofvogelvervolging inmiddels duidelijk is aangetoond, wordt in punt drie gepleit voor het jachtvrij houden van natuurterreinen.

We doen ons best om de roofvogels in Nederland steeds meer in beeld te brengen en met behulp van dag- en weekbladen, radio en TV begint dat aardig te lukken. Het was de laatste tijd beredruk. Er waren volop aanvragen voor lezingen, video's en lespakketten en informatie. Het ledental van de WRN heeft zich het afgelopen jaar verdubbeld. De belangstelling voor de landelijke roofvogeldag op 18 februari is overdonderend. De stadsschouwburg in Meppel kan een kleine 500 mensen aan. Dat aantal was al vier weken voor de geplande dag bereikt en alle aanvragen die nog dagelijks binnenkomen moeten tot onze grote spijt worden afgezegd.

Naast deze positieve reacties ook enkele negatieve. Jagers, postduivenhouders en valkeniers voelen zich vaak aangevallen omdat deze groeperingen worden opgevoerd bij de vraag: wie vervolgen roofvogels en waarom? En ik kan me die reactie heel goed voorstellen. In de media worden de feiten vaak minder genuanceerd weergegeven dan ze tijdens het interview naar voren zijn gebracht. Laat ik bij deze stellen, dat we ons heel goed bewust zijn van het feit dat lang niet alle jagers, duivenhouders en valkeniers zich aan roofvogels vergrijpen. Om maar iets te noemen: onder de leden van de WRN bevinden zich ook jagers, duivenliefhebbers en valkeniers. En vorige week werd door een jachtopzichter in Drenthe de vondst van drie dode Buizerds bij ons gemeld. Een aantal jagers inventariseert roofvogels voor de Werkgroep en houdt de nesten in de gaten. De Nederlandse Bond van Postduivenhouders heeft onlangs een uitstekende voorlichtingsfolder over duiven en roofvogels onder haar leden verspreid. We hebben de Bond schriftelijk onze complimenten overgebracht voor deze genuanceerde, fraai uitgevoerde folder. Van valkeniers ondervinden met name asielhouders veel steun bij het uitwinnen van door hen gerevalideerde roofvogels. Ik kan me daarom voorstellen dat het pijn doet als er steeds wordt gesproken van de jager, de postduivenhouders en de valkenier. Mensen, voelt u niet persoonlijk aangesproken, het gaat alleen om de malafide lieden.

Over de Takkeling hoeven we ons niet langer zorgen te maken, die loopt als een lier. Dit nummer wordt gevuld met de inventarisatieresultaten over 1994, althans voor zover ze ons hebben bereikt. Het is nog een beetje een allegaartje, maar we gaan hier het komende jaar meer structuur in aanbrengen. Verder in deze Takkeling de introductie van enkele nieuwe steunpunten van de Werkgroep. Bij het lezen zult u merken dat iedereen vanuit zijn eigen invalshoek aan de slag gaat. Bij de een ligt de nadruk vooral op de bestrijding van roofvogelvervolging, bij de ander op inventarisatiewerk. We hebben in alle gevallen te maken met vrijwilligers. Hoewel een min of meer uniforme aanpak van roofvogelonderzoek wenselijk is, is in dit stadium enthousiasme en motivatie het belangrijkste.

Tot slot wil ik iedereen graag bedanken voor de positieve reacties en betuigingen van sympathie voor ons werk. Een aantal van u heeft soms flinke geldbedragen overgemaakt, vèr boven de 15 gulden. Ik wil niet in clichés vervallen maar het is werkelijk hartverwarmend. Het is niet alleen vanwege het geld, dat we overigens goed kunnen gebruiken, maar vooral vanwege het gebaar. Opkomen voor iets, in dit geval de roofvogels, is vaak een eenzame en niet altijd makkelijke strijd. Het wordt je niet altijd in dank afgenomen. Alle blijken van medewerking en waardering geven ons het gevoel dat we er niet alleen voor staan. In dit verband ervaren wij ook onze samenwerking met Vogelbescherming Nederland en Natuurmonumenten als heel positief. Beste mensen, hartelijk bedankt allemaal. Laten we hopen dat het een goed broedseizoen wordt en dat er weer veel te genieten valt in het veld.